

Савез самосталних синдиката Србије

Одељење за развој, организованост, пројекте, едукацију,
информисање и маркетинг

1. август 2011.

ПРЕС КЛИПИНГ

НАСЛОВИ:

Отишло 520.000 радних места,(стр.2)

Данас истиче период да се банке усагласе о судбини НИБЕНС,(стр.2)

Без папира ради 40.000 странаца,(стр.3)

Више се исплати радити на црно,(стр.5)

За две деценије угашено 98 фабрика,(стр.6)

Домаће фирме за поткусуривање,(стр.7)

Нови талас кризе би нас потопио,(стр.8)

Данас истиче време за усаглашавање банака о Нибенсу,(стр.9)

Председник Савеза синдиката Љубисав Орбовић очекује продубљивање кризе

Отишло 520.000 радних места

"Криза у Србији тек предстоји јер нема јасне визије, нити стратегије за развој привреде", рекао је Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије на седници председништва ове организације Поморавског округа 29. јула у Јагодини. По његовој оцени досадашњи резултати приватизације и транзиције су драматични, јер је без посла остало око 520.000 радника. "Евидентно је да се запослени налазе у изузетно тешком положају, све је више радника који су остали без радног места, а они који су запослени имају веома мале плате. И поред бројних програма и финансирања запошљавања, неповољни трендови се настављају, а не постоји ни довољна контрола коме и како се троше средства за те намене. Нисмо имали ни адекватну контролу над процесима приватизације", упозорио је Орбовић. Он указује на то да ће други круг приватизације почети у 2012. години, али да се се још не зна шта ће он донети. Председник СССС-а додао је да се после избора очекује приватизација јавног сектора, односно комуналних предузећа, те да је пракса у земљама региона показала да приликом тог процеса долази до даљег смањења броја запослених, пада квалитета уз истовремено повећавање цена услуга. Орбовић је, говорећи о могућностима деловања Савеза синдиката као политичке партије, рекао да тренутно ниједна странка не штити интересе запослених, те да ће одлуку о могућем политичком ангажовању донети у другој половини октобра. Председник организације Савеза синдиката Јагодине Мирослав Гајић рекао је да је у тој општини за десет година око 10.000 особа остало без посла.

Процес приватизације започео је пре готово две деценије, а до данас је приватизовано 2.100 предузећа. У трећини случајева приватизација је поништена пошто су нови власници различитим методама упропастили фирме, које су биле присиљене на стечај или ликвидацију, а радници су морали да напусте радна места. Промена власништва често је била праћена корупцијом и бројним аферама, због чега је недавно из Европске уније упућено државном врху писмо са захтевом да се преиспита процес и законитост спровођења овог процеса у 20-ак великих компанија. На списку се налазе, да подсетимо, "Сартид", Ветеринарски институт, продаја пословних простора Завода за обрачун и плаћање, "Мобтел", "Це маркет", "Шинвоз", "Технохемија", "Срболек", "Керамика" из Кањиже, "Застава електро", "Лука Београд"... Верица Бараћ, председница Савета за борбу против корупције рекла је да продају "Луке Београд" треба преиспитати, јер се ради о великој пљачки на штету државе и малих акционара.

Данас истиче период да се банке усагласе о судбини НИБЕНС

БЕОГРАД - Данас истиче период у коме су банке повериоци путарских предузећа "Нибенс групе" требало да се усагласе о судбини фирми из те групације.

Договор о том року је постигнут прошле среде на састанка у Влади Србије у Београду. Председница Самосталног синдиката путара Србије (ССПС) Соња Вукановић је казала Тањугу да су на састанку представника владе, ресорног министарства, Агенције за приватизацију и НИБЕНС, банкарски затражили да питање опстанка предузећа "Врање", "Ниш", "Крагујевац", "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут" буде решено у "пакету", а не појединачно.

Банке као највећи повериоци путара "Нибенс групе" потражују између 110 и 130 милиона евра.

Премијер Србије Мирко Цветковић је у уторак, током састанка са представницима путара предложио да се сачека да се 14 банака усагласе око решавања проблема "Нибенс групе" као целине.

Премијер Цветковић је изразио очекивање да ће договор бити постигнут како би били одблокирани рачуни предузећа "Врање", "Ниш", "Крагујевац", "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут".

Премијер је напоменуо да ће после договора банака постојати могућност да буде одблокиран макар део система и да преко њега почну исплате радницима.

Челница ПССС Вукановићева је такође навела за Тањуг да је Агенцији за приватизацију, дат рок до уторка, до када треба да буду преиспитане незавршене приватизације предузећа "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут".

ИЗВОР:БЛИЦ

ТЕМА:БЕЗ ПАПИРА РАДИ 40.000 СТРАНАЦА

АУТОР:М.К.

Највише илегалаца из Кине

Без папира ради 40.000 странаца

Према незваничним проценама, у Србији на црно ради између 30.000 и 40.000 страних држављана. Највише их је док траје грађевинска сезона, али и на југу Србије. У земљи у којој милион људи ради непријављено званичне бројке не откривају ни приближно реалну слику. Тако је у Агенцији за привредне регистре пријављено 3.180 страних држављана који тренутно послују у Србији. Национална служба за запошљавање (НСЗ) је прошле и ове године издала укупно 3.778 радних дозвола странцима. Занимљиво је, међутим, да је ове године само 150 радних дозвола издато Кинезима, док у Србији послује више од 10.000 кинеских радњи.

Ове године издато је само 150 радних дозвола кинеским држављанима, иако послује више од 10.000 кинеских радњи

Иако подаци који би недвосмислено показали колико странаца код нас ради на црно не постоје, није тајна да се на грађевини илегално ангажује велики број Румуна, Македонаца и Албанаца. НСЗ је у првих шест месеци ове године издала укупно 1.260 радних дозвола страним држављанима који су најпре од Министарства унутрашњих послова (МУП) добили дозволу за привремени боравак у Србији. Од тога 150 радних дозвола је издато држављанима Кине, 128 Македонцима, Русима 125, Босанцима 97, а Румунима 76. У МУП-у је дозволе боравка по основу запослења које важе максимално годину дана ове године, закључно с 27. јулом, добило укупно 8.269 страних држављана.

Много је илегалних радника на југу Србије који долазе из Македоније и нуде услуге по нижим ценама него наши радници. Према истраживању које је спровела Унија послодаваца Србије (УПС), близу пет хиљада Албанаца прелази границу и ради на градилиштима без икаквих папира.

- Читава грађевинска оператива послује на црно. Од око 15.000 до 20.000 људи који се ангажују за извођење грађевинских радова, сви до једног раде на црно. Међу њима велики је број Румуна, који, разуме се, такође нису пријављени. Странце нико не контролише. Једно време су морали да доносе потврду да су запослени, али тешко да се свему томе може ући у траг - каже Милан Кнежевић, потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа.

Сезонски радници који се ангажују за брање сезонског воћа такође нису пријављени. Кнежевић за тај тренд криви државу.

- Ако у Србији око милион људи, било странаца или Срба, ради непријављено, држава шаље јасну поруку да је то дозвољено. Ускоро ћемо имати на сваког легално запосленог по једног који ради на црно - упозорио је наш саговорник.

Истраживање Уније послодаваца указало је и на једну нелогичност - 300 кинеских лица је у сталном радном односу, док код нас послује више од 10.000 кинеских радњи.

- Свако место у Србији које броји око седам или осам хиљада становника има једну кинеску радњу, а сваки мали град има до две. То је велики проблем, јер Кинези код нас не улажу, него доносе јефтину робу и износе новац из земље. Када је Кинез власник, он обично радњу даје у закуп другом свом сународнику који води посао за проценат робе. Шеф у кинеској радњи је обавезно Кинез, а по нашим законима свако ко држи радњу мора да има бар једно лице пријављено. Дакле, толики број радњи никако се не уклапа с бројем радних дозвола издатих Кинезима - каже за "Блиц" Драгољуб Рајић из УПС-а.

И економиста Александар Стевановић сматра да је држава одговорна за огроман број илегалних радника.

- Систем тера и домаће и стране раднике да избегавају пријављивање и раде на црно. Нема ту никакве разлике. Када радите легално, трошкови су толики да вам се не исплати. Чим толики број људи ради на црно, увек је питање шта их је подстакло на такав потез - каже Стевановић.

Страни држављани с радном дозволом

Година Број дозвола

2011.* 1.260

2010. 2.518

2009. 2.459

2008. 2.672

2007. 1.721

Извор: НСЗ

(* прва половина године)

Страни држављани с дозволом боравка по основу запослења

Година Број дозвола

2011.* 8.269

2010. 9.128

2009. 9.524

2008. 9.687

2007. 9.483

Више се исплати радити на црно

Безброј примера који свакодневно доказују да се у Србији више исплати радити на црно него легално. За „дивљег“ само мандатна казна, а неиздавање фискалног рачуна „кошта“ и милион динара

НЕЛЕГАЛНА економија, што црна што сива, годишње однесе 30 одсто бруто друштвеног производа Србије. Она упошљава најмање пола милиона људи, а најгрубље процене лицитирају и са милион радника који живе без здравственог осигурања и наде да ће зарадити пензију. И недавна „пужена рука“ државе послодавцима, да у легалне токове преведу своје непријављене раднике - није дала ни приближно очекиване резултате. Привредници без дилеме поручују да је у Србији далеко исплативије радити мимо закона.

Ево како изгледа могућа „рачуница“: Послодавац ангажује радника „без папира“, кога инспекција ухвати „на делу“. Казна је у распону од 800.000 до 1.000.000 динара уколико је у питању предузеће. Одговорно лице у фирми може да плати казну од 40.000 до 50.000 динара, а ако је у питању предузетник - од 400.000 до 500.000 динара. Пракса при том показује да судови често изричу казне и мање од законског минимума.

Приближно исте суме су и за оног ко би да се ту и тамо „очеше“ и не прокњижи баш сваки динар промета. Казне за неиздавање фискалног рачуна су за фирме од 100.000 динара до милион, за одговорног од 5.000 до 50.000 динара, а за предузетнике од 50.000 до 500.000 динара.

А онај ко продаје на улици, без радње, потпуно на дивље, заврши са - мандатном казном.

ДУЖНИЦИ БЕЗ САНКЦИЈА

И док привредници морају да поштују динамику плаћања пореза, доприноса и осталих намета, њихови дужници не трпе санкције. Рокови плаћања, давно је познато, у просеку су 128 дана. Међу великим дужницима је и држава, која је најавила да ће од јесени увести ред у своје рачуне и планира да обавезе измирује за највише 60 дана, али ће старе дугове враћати годинама.

- Знам за пример од пре неколико дана. У кафићу у Београду инспектори су у каси нашли 1.000 динара више него што показују рачуни, јер конобарица није одвојила бакшиш - каже Драгољуб Рајић из Уније послодаваца. - Власник је морао да плати 80.000 динара казне и затворен му је локал на 15 дана. Штета је велика, јер он те две недеље нема ни динара прихода, а има све редовне трошкове.

С друге стране, уколико неко потпуно илегално држи кафану негде у унутрашњости Србије платиће казну од око 30.000 динара.

А зашто они који имају регистроване фирме нису пожурили да искористе помоћ државе и ангажују раднике уз мање порезе и доприносе, привредници имају различите ставове. У Унији послодавца верују да је проблем у компликованој процедури и многобројним условима.

Асоцијација малих и средњих предузећа сматра да онај ко ради нелегално нема никакав мотив да пређе у легалне токове, а и држава упорно толерише црну зону.

- Пре тачно шест година привредници су упозорили четворицу ресорних министара да ће црно тржиште, лоша приватизација, прекомеран увоз, висока јавна потрошња и скупи кредити увести привреду у тренд лоше бесконачности који ће резултирати огромним бројем радника у сивој зони - каже Милан Кнежевић, из Асоцијације. - Високе намете привреда не може да плаћа. Порези и доприноси су 63 одсто, боловања до месец дана, превоз радника, отпремнине по основу пензионисања и смањења броја запослених, као и 44 различите таксе. На другој страни, све је више оних који избегавајући ове обавезе, чине нелојалну конкуренцију свима који своје обавезе благовремено измирују.

ТАКСЕ УБИЈАЈУ

ОТВОРЕНА рана српских малих и средњих предузећа су безбројне таксе. Када се све стави на један папир, може се набројати њих више од 60. Не плаћа свака делатност баш све, али ретко чији „платни“ списак је мањи од 38 ставки. Од плата, пореза, доприноса, фирмарина, преко пуњења противпожарних апарата, до трошкова осигурања...

ИЗВОР:НОВОСТИ

ТЕМА:ЗА ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ УГАШЕНО 98 ФАБРИКА

АУТОР:С.Б.

За две деценије угашено 98 фабрика

У последњих двадесет година у Србији угашено чак 98 индустријских центара. Пре две деценије у производњи запослено милион људи, данас 375.000

У СРБИЈИ је током последње две деценије угашено чак 98 фабрика - 70 малих, које су упошљавале до 5.000 људи, али и 20 средњих и седам великих. Катанци су са друге стране врата погона без посла оставили хиљаде радника.

У златно доба српских фабрика, а као најуспешнија и данас слови 1989. година, у њима је плате зарађивало чак 920.710 људи. Данас је тај број сведен на трећину - свега 374.683 има запослених у производњи. Отприлике колико је индустрија запошљавала 1961. године.

Полако али упорно Србија се деиндустријализује. Нови концепт економског раста, међутим, окреће леђа услугама, а главна узданица требало би да нам буде индустријска производња намењена извозу. Када упоредимо проценат запослених у производним делатностима, али и њихов коначни учинак, истина је да смо још далеко од нивоа на којем смо некада били.

И да не поредимо садашњу производњу са најпродуктивнијом годином већ са 1998, свега је пет индустријских грана данас претекло тадашњи ниво. Прехрамбена индустрија је јача 8,3 одсто, дуванска 28,2 одсто, производња гуме и пластике 0,4 одсто, основних метала 51,4 одсто, појединих електричних машина 1,5 одсто, а намештаја 2,2 одсто. Све остале нису ни близу тадашњем учинку.

- Прехрамбена индустрија се сматра виталном, а има мању производњу 2010. него 1980. године. Металска индустрија је више од пет пута изгубила обим производње који је имала раних осамдесетих. Производња основних метала је порасла у овом периоду, али као резултат рада „Ју-Ес стила“ - објашњава економиста Драгован Милићевић.

“ЦУНАМИ“ СА ПРИВАТИЗАЦИЈОМ - ПРАВИ „цунами“ креће почетком овог века са приватизацијом, нерезонском либерализацијом тржишта, енормним увозом како робе широке потрошње, тако и капитала - истиче економиста Милићевић. - Привреди и тржишту је послат лажни сигнал о исплативости или неисплативости читавих делатности. Извозници су били

кажњени двоструко: преко цена и добијања много мање количине динара за извезену робу, тако и преко ефекта домаће инфлације, односно пораста трошкова пословања.

Последњих десет година индустрија у Србији потпуно стагнира. Ниво активности је низак, а велики број делатности, сматра Милићевић, нема економски резон да опстане.

- Највећи број грана индустрије нема одрживу стопу раста делатности - истиче Милићевић. - Све су финансиране позајмљеним капиталом на који плаћају енормно високе камате. Ризици презадужености су огромни и велики део предузећа је пред банкротством. Индустрија не улаже у своје пословање ни амортизацију опреме, што је чини потпуно технолошки неефикасном и нерентабилном.

КРЕНУЛО ОД ДУГОВА

НАЈЈЕДНОСТАВНИЈИ одговор на питање зашто смо дигли руке од индустрије, јесте да је то последица транзиционог периода и промене власничке структуре. Деиндустријализација Србије, међутим, опомиње Драгован Милићевић, почиње пре више од две деценије, када транзиција није била ни на видуку.

- Златно доба је заустављено великом дужничком кризом и наметањем модела стабилизације ММФ, који је у бити рестриктивног карактера - каже Милићевић. - Смањен је и прилив кредита и наш модел привреде превише зависи од спољних извора финансирања. Смањена је и укупна тражња, а повећана неефикасност целокупне привреде.

ИЗВОР: ДАНАС	ТЕМА: ДОМАЋЕ ФИРМЕ ЗА ПОТКУСУРИВАЊЕ	АУТОР: Д.С.
---------------------	--	--------------------

Сумњиве иностране компаније отимају посао нашим неимарима, тврди Горан Родић, секретар Удружења за грађевинарство ПКС

Домаће фирме за поткусуривање

Домаћа путарска предузећа налазе се у крајње незавидној ситуацији, а решење проблема готово да се и не назире. Ситуацију додатно компликује чињеница да су највећи капитални инфраструктурни пројекти, попут изградње Коридора 10, поверени страним фирмама због чега не малом броју српских путара прети катанац на вратима. У разговору за Данас, Горан Родић, секретар Удружења за грађевинарство Привредне коморе Србије, оцењује да држава не би смела да дозволи да стране компаније, нереално ниским ценама, „отимају“ послове домаћим предузећима која су одавно стекла и име и репутацију у својој бранши.

- Накарадна приватизација довела је већину путарских фирми до ивице банкрота, а неке од њих су и угашене. Ситуацију је додатно погоршао одлив квалификоване радне снаге што је спречило неке од путара да конкуришу за велике пројекте. С друге стране, оне фирме које су остале на тржишту, због нелојалне конкуренције и неприхватљивих тендерских услова, спречене су да уђу у трку за добијање капиталних послова, тако да им њима прети престанак рада. Држава мора да сачува костур нискоградње, а једини начин за то је да тендерске услове прилагоди потенцијалима предузећа која још увек раде, попут Мостоградње, Планума, Енергопројекта, ПUTEВА Ужице... како би, равноправно са страним фирмама, могла да учествују на тендерима које расписује држава. Такође је потребно обезбедити гарантни фонд, где би наше фирме добијале валидне банкарске гаранције, а које су један од услова за добијање

посла - напомиње Родић и упозорава да ћемо, уколико се настави овај тренд, за две до три године остати без без домаће оперативе у делу нискоградње.

У последње време много се говори о томе да се на тендеру за изградњу неких деоница Коридора 10 фаворизује грчка грађевинска компанија Терна, која је понудила неуобичајено ниску цену. Наиме, према писању појединих медија та грчка фирма доставила је најбољу понуду за тунеле код Димитровграда и обавезала се да их изгради за 38 милиона евра, што је за 12 милиона евра ниже од процењене вредности. Прича се да још једна грчка фирма има највеће шансе на тендеру за деоницу Црвена река - Чифлик. Та фирма је, наводно, спремна да овај део ауто-пута изгради по цени за 25 милиона евра нижој од почетне. Коментаришући овакве и сличне „пословне махинације“ наш саговорник каже да би крајњи резултат уговарања капиталних послова по дампинг ценама могло да буде пробијање рокова, неквалитетно обављен посао и ангажовање радне снаге са „црног тржишта“.

- Цена уговарања послова по дампинг ценама на крају испадне много виша, јер се ангажују проблематичне фирме које не само што користе неквалификовану радну снагу и лошу опрему, већ и уграђују неквалитетан материјал. Што се тиче доделе посла грчким фирмама, које су наступиле са тако ниским ценама, што оправдано изазива сумњу да ће радови бити извршени у року и да ће бити одговарајућег квалитета, инвеститор мора да се обезбеди јаким гаранцијама и прецизним уговором, како не би дошло до преуговарања. Јер, извођач радова, може због пропуста у пројекту, нерешених имовинских односа (експропријација земљишта на одговарајућим трасама, неувођење на време у посао), да тражи преуговарање цене. У ситуацијама кад се посао додељује на овај начин, домаћа грађевинска оператива најчешће остаје „кратких рукава“ - упозорава Родић.

На питање: да ли би ниске цене које су понудили Грци могле да пролонгирају завршетак радова на Коридору 10, Родић је потврдно одговорио, уз опаску да би инвеститор, уколико фирма - извођач радова нема валидне банкарске гаранције из којих се може ангажовати друга фирма која ће по вишим ценама од уговорених да заврши посао, могао да се нађе у тешкој ситуацији. „Искуство показује да смо у прошлости имали такве проблеме“. Родића процењује да је реалан рок за завршетак Коридора 10 прва половина 2013. године.

Неозбиљни понуђачи

У развијеним земљама, цена фигурира само 20 одсто код добијања посла, док су остале референце, пре свега квалитет фирме и рокови извршења радова, пресудни за добијање посла. У пракси, предузећа која у претквалификацијама нуде највишу и најнижу цену, најчешће не улазе у други круг, јер се сматрају неозбиљним понуђачима. То важи и за грчке фирме које су према нашим сазнањима понудиле дампинг цене, само да би премостиле тренутно тешко стање и недостатак посла, а нас као инвеститоре могу да доведу у врло неизвесну ситуацију - тврди Горан Родић, секретар Удружења за грађевинарство Привредне коморе Србије.

ИЗВОР: ДНЕВНИК

ТЕМА: НОВИ ТАЛАС КРИЗЕ БИ НАС ПОТОПИО

АУТОР: Љ.М.

Нови талас кризе би нас потопио

Оптимизам који је пре само пар дана изразио српски премијер Мирко Цветковић, тврдећи да је Влада Србије направила велики корак у сређивању државе те да привреда сада функционише

боље него прошле године и да јој не прети „грчки сценарио“ нити нова криза, трајао је врло кратко, а није га распршио нико други до његов „потчињени“, односно министар економије Небојша Ћирић, који каже да Србији сада прети други удар кризе.

– Постоји реална опасност да се глобална економска криза прелије и у Србију. Развијеније

земље Запада, попут Немачке, већ су превазишле тај други удар кризе. Али, јасно је да сада озбиљније проблеме имају државе које су у нашем окружењу, попут Грчке или Италије – рекао је министар Ћирић.

Он на питање да ли Влада припрема неки план који би заштитио српску економију од јачег удара кризе одговара да се размишља и о томе, али не износи шта ће конкретно бити учињено да би се тај други удар ублажио. С обзиром на то да смо приликом првог удара кризе – за коју су водећи људи ове државе чак тврдили да ће нас заобићи или евентуално само окрзнати, а може бити да ћемо од ње чак и профитирати – с мерама кренули касно, најаву да се за сада, и поред скениране опасности, само размишља, уноси немир код грађана Србије.

Наиме, економисти су сложни у оцени да било какав удар, па био он и много слабији од оног из 2008. године, Србија с оваквом привредом не би могла издржати те да би јој за опоравак требало више година. Они су указали на пет потенцијалних опасности од нове кризе по незапосленост, курс, инфлацију, стране директне инвестиције и извоз, подсећајући на то да је трогодишња криза ослабила динар око 30 одсто, угасила на хиљаде предузећа, три пута смањила годишњи прилив страних инвестиција и што је најгоре, повећала стопу незапослености с 14 на 22 процента, сврставајући при том Србију на једно од првих места у Европи по армији оних који немају радно место.

Други талас кризе, оцењују економски стручњаци, и поред још увек неопорављене привреде – која, додуше, има неке позитивне помаке који се још увек не могу сматрати опоравком – донео би нови талас стечаја за многа предузећа, раст незапослености, али и много мању могућност државе да враћа спољни дуг. Економиста Љубомир Маџар оценио је да је Србија већ добрано настрадала под ударом кризе јер је потрошено 12 милиона евра од приватизација, задужења у привреди су знатно порасла и ту су исцрпљене све могућности.

– Исцрпљене су и донације које су сада или нередовне или нам стижу на кашикице, па и без новог удара не знамо како бисмо финансирали раст – оценио је Маџар. – Привреда је већ на ивици солвентности, у великим је дуговима, који су претежно у еврима, што је отежавајуће ако се зна да би динар несумњиво морао да пада. Тада би и дугови предузећа расли у односу на имовину, што значи да за привреду не би било живота. Фирме ће бити несолвентне, а такве иду у стечај, који се често завршава ликвидацијом.

Шта би с поукама?

Недавно је премијеров економски саветник Јуриј Бајец рекао да су креатори економске политике Србије из кризе извукли важне поуке, међу којима је и та да никакви краткорочни потези, који на кратак рок и могу дати резултате, на дужи не могу помоћи. Објаснио је да је схваћено да је дугорочни развој немогућ без темељне реформе јавног сектора те да је то једини начин који може довести до повећања конкурентности наше привреде. Ако је та поука заиста у Немањиној схваћена озбиљно и упозоравајуће, још је нејасније како министар економије тврди да се тек размишља о евентуалним мерама које ће ублажити други удар кризе који он најављује.

ИЗВОР:РТВ

ТЕМА:ДАНАС ИСТИЧЕ ВРЕМЕ ЗА УСАГЛАШАВАЊЕ БАНАКА...

АУТОР:ТАНЈУГ

Данас истиче време за усаглашавање банака о Нибенсу

Данас истиче период у коме су банке повериоци путарских предузећа "Нибенс групе" требале да се усагласе о судбини фирми из те групације.

Договор о том року је постигнут прошле среде на састанка у Влади Србије у Београду.

Председница Самосталног синдиката путара Србије (ССПС) Соња Вукановић је казала Тањугу да су на састанку представника владе, ресорног министарства, Агенције за приватизацију и Нибенс, банкарски затражили да питање опстанка предузећа "Врање", "Ниш", "Крагујевац", "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут" буде решено у "пакету", а не појединачно.

После тога су радници "Нибенс групе" прекинули блокаду радова на изградњи северног крака Коридора 10 код Србобрана.

Банке као највећи повериоци путара "Нибенс групе" потражују између 110 и 130 милиона евра.

Премијер Србије Мирко Цветковић је у уторак, током састанка са представницима путара предложио да се сачека да се 14 банака усагласе око решавања проблема "Нибенс групе" као целине.

Премијер Цветковић је изразио очекивање да ће договор бити постигнут како би били одблокирани рачуни предузећа "Врање", "Ниш", "Крагујевац", "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут".

Цветковић је тада истакао да су, према његовим информацијама, банке усагласиле 90 до 95 одсто предлога за решавање проблема и додао да држава не може да наређује банкама.

"Тренутна ситуација је у дворишту банака, а не на Влади, јер банке воде главне реч у руковођењу и визији како решити проблем", нагласио је у уторак премијер.

Премијер је напоменуо да ће после договора банака постојати могућност да буде одблокиран макар део система и да преко њега почну исплате радницима.

Челница ПССС Вукановићева је такође навела за Тањуг да је Агенцији за приватизацију, дат рок до уторка, до када треба да буду преиспитане незавршене приватизације предузећа "Београд", "Бачкапут" и "Партизански пут".

Путари "Нибенс групе" траже од владе да наложи Агенцији за приватизацију да испита спорне приватизације, као и да предузећима буду одблокирани рачуни, исплате заостале зараде и буде им омогућено да раде.

Радници траже од Владе Србије да обезбедити да банке, чија потраживања износе више од 70 одсто вредности капитала њихових предузећа, преузму путарске фирме "Нибенс групе" као нови власници и обезбеде средства за рад или да се спроведе поступак реорганизације те групе.

Власник "Нибенс групе" Мило Ђуршковић и седам руководилаца у путарским предузећима из "Нибенс групе", ухапшени су у мају под сумњом да су од 2007. до 2010. извлачили новац из крушевачке фабрике мазива ФАМ преко других фирми које су у Ђурашковићевом власништву.

Штета нанета ФАМ износи више од 32 милиона евра.